

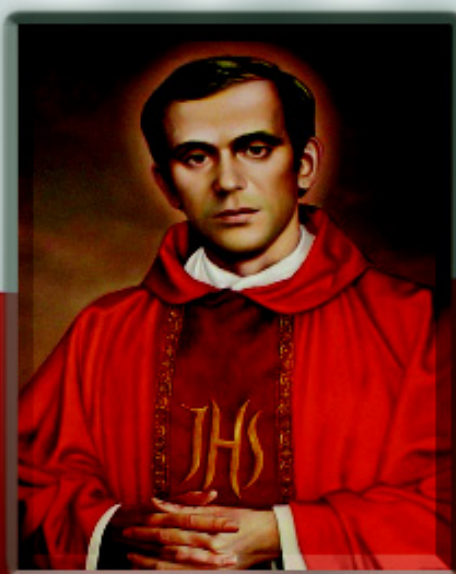

PISMO
PARAFII
ŚW. MAKSYMILIANA
KOLBE
w Gdańsku

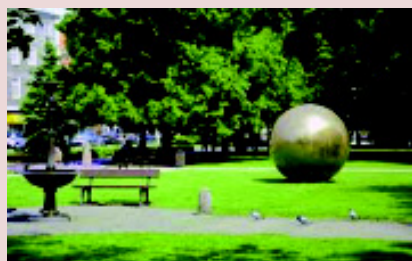
JESIEŃ 2019 nr 253

www.kolbe.diecezja.gda.pl

19 X 2019 r. - 35. rocznica męczeńskiej śmierci

Zło dobrem zwyciężaj. Rz 12, 21

Skwer Kobzdejka ► 12

Dekalog ► 18

ks. Michał ► 5

Marzena ► 6

W MOCY BOŻEGO DUCHA

2018 — 2019

Uroczystość Odpustu Parafialnego

**Zbliża się kolejna
rocznica kanonizacji
św. Maksymiliana Kolbe,
patrona naszej parafii.**

**Zapraszamy wszystkich:
dzieci, młodzież i dorosłych
do udziału we mszy świętej,**

**10 X 2019r.
o godz. 18.00.**

**ks. Proboszcz
i księża wikariusze**

Św. Maksymilian Kolbe - nie tylko święty, ale i geniusz

Nasz Patron nie przestaje nas wciąż zadziwiać. Jako dwunastolatek miał widzenie w kościele p. w. św. Mateusza w Pabianicach. Tak zanotował: „Prosiłem Matkę Bożą, żeby mi powiedziała, co ze mną będzie... Wtedy Matka Boża pokazała mi się, trzymając dwie korony: jedną białą, a drugą czerwoną. Spytała, czy chcę tych koron: biała miała oznaczać, że wytrwam w czystości, a czerwona, że będę męczennikiem. Odpowiedziałem, że chcę dwie...”.

Koronę białą otrzymał Maksymilian w 1914 roku, gdy złożył śluby wieczyste w zakonie. Na koronę czerwoną czekał do 17 lutego 1941 roku. Przyszły święty zginął w obozie koncentracyjnym w Auschwitzu. I z tego faktu jest głównie kojarzony, iż oddał swe życie za obozowego towarzysza Franciszka Gajowniczka. Ta historia jest na ogół znana tym wszystkim, których byśmy zapytali o osobę świętego.

Mało kto zapoznał się z jego historią sprzed aresztowania. Ks. Biskup Zbigniew Zieliński podczas zeszłorocznej uroczystości odpustowej w naszej parafii – 10 października 2018 r., w swej homilii wspominał, że św. Maksymilian był „prawdziwym gigantem i geniuszem” – nie tylko duchowym. Trzeba zaznaczyć, że w czasach, gdy loty samolotem jawiły się jeszcze jako cud, to on w czasie studiów we Włoszech (1918 rok) złożył w tamtejszym urzędzie patentowym szkic „Etereoplanu” - aparatu umożliwiającego podróżę w kosmos; pojazd oparty był na zasadzie trójczłonowej rakiety nośnej.

Ci, którzy go znali, z nim współpracowali, mówili, że o. Kolbe potrafił „stworzyć coś z niczego”. Choć tak naprawdę nie do końca z niczego. Zawsze podkreślał, że „buduje na Bogu i Maryi”. Kult Maryjny, tak charakterystyczny dla polskiej religijności i kultury, u niego osiągnął najwyższy wymiar, o czym my – parafianie doskonale wiemy. To Jej poświęcił swoje największe dzieło – Niepokalanów – franciszkański klasztor, który założył w 1927 roku na gruntach подарowanych franciszkanom przez księcia Jana Druckiego-Lubeckiego.

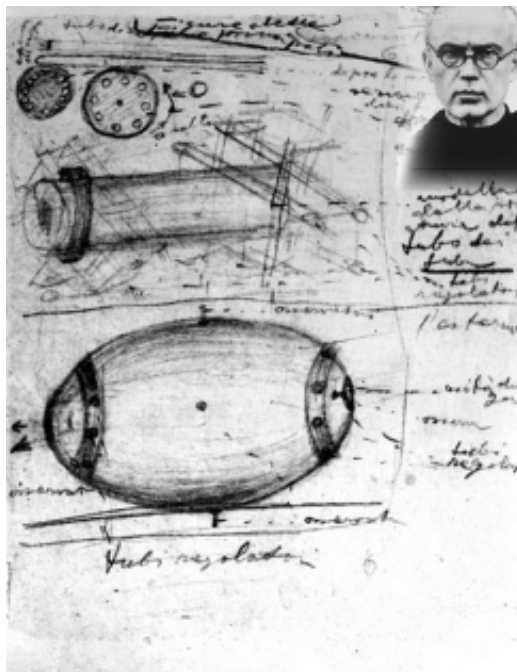
Niepokalanów, w którym tuż przed wojną mieszkało i pracowało aż 760 zakonników, był największym w Polsce katolickim ośrodkiem wydawniczym. Nakład samego tylko miesięcznika „Rycerz Niepokalanej” dochodził do miliona egzemplarzy. Pismo powstawało we własnej drukarni. O. Maksymilian myślał też o zakonnej rozgłośni radiowej (na przełomie 1937-1938 roku stacja objęła swoim zasięgiem prawie całą Polskę), a wiele źródeł wskazuje na to, że myślał nawet o telewizji. Na rok przed wojną w Niepokalanowie przygotowano też plan otwarcia lotniska na potrzeby wydawnictwa. Ks. Proboszcz wspominał w rozmowie, że takowe plany (szkice) istnieją.

Wszystko, co budował przedsiębiorczy zakonnik, musiało być najlepsze i najnowocześniejsze. O. Maksymilian i jego konfratry żyli bardzo skromnie, w ubóstwie, ale pracowali na najnowocześniejszych maszynach drukarskich. „Matce Bożej się nie skąpi” – tą dewizą kierowali się wszyscy mieszkańcy Niepokalanowa. I nie tylko Niepokalanowa, gdyż dzieło o. Kolbego objęło także Chiny, Indie i Japonię. Zwłaszcza w tym ostatnim kraju franciszkanie cieszyli się wielkim szacunkiem. W 1930 r. o. Kolbe założył w Japonii ośrodek podobny do polskiego Niepokalanowa (*Mugen-zai no Sono* – Ogród Niepokalanej), na który składał się klasztor, kościół i prężnie działające wydawnictwo.

Choć zbudował bardzo wiele rzeczy materialnych, to jednak za-

wsze najważniejsza była dla niego wiara, pojmowana jako osobisty i bardzo intymny kontakt z Bogiem. Kontakt, w którym on – tak przytomny i trzeźwo myślący zakonnik gruntownie znający matematykę i fizykę – całkowicie się zatracił.

Po wybuchu II wojny światowej w 1939 r. franciszkanie z Niepokalanowa zostali aresztowani. Kiedy ich zwolniono, o. Maksymilian skupił wokół siebie braci i zajął się pomocą okolicznej ludności i ok. 3 tysiącom osób wysiedlonych z województwa poznańskiego, wśród których było 2 tysiące Żydów. Otworzył w Niepokalanowie warsztaty, które miały być dla nich źródłem utrzymania: kuźnię, blacharnię, warsztat naprawy rowerów i zegarów, zakład fotograficzny, krawiecki i szewski. Jakiż to wspaniały święty...

*projekt etereoplanu z 1918r.
zgłoszony do Biura Patentów*

Nasze dziedzictwo — POLSKA

św. Jan Paweł II

Akcja Katolicka Archidiecezji Gdańskiej
zaprasza na:

PRZEGLĄD PIEŚNI PATRIOTYCZNEJ

19 października (sobota) 2019r. w godzinach 10.00 — 13.00

Parafia św. Maksymiliana Kolbe Gdańsk - Suchanino ul. Otwarta 1

Zgłoszenia do 9 października.

Informacja i karta zgłoszenia na stronie internetowej
www.kolbe.diecezja.gda.pl (w aktualnościach)

WAKACJE W OBIEKTYWIE KONKURS FOTOGRAFICZNY dla każdego

Ogłaszamy konkurs fotograficzny
na zdjęcie z wakacji.

Zasady konkursu:

- jedno zatytułowane zdjęcie;
 - format zdjęcia: minimum 2200x1500 px
lub więcej niż 2,5MB;
 - termin nadsyłania prac do 30 września
na e-mail: redakcjadns@wp.pl;
 - prace podpisujemy imieniem i nazwiskiem.
- Wyniki konkursu podamy w listopadowym numerze.
Czekają nagrody.

Błogosławiony ks. Jerzy Popiełuszko — to już 35 lat

Długo by o nim mówić, czy pisać. Któż o nim nie słyszał? Całe życie i męczeńska śmierć złożone Bogu jako doskonała ofiara. Właśnie w tym roku mija 35 lat od tamtych tragicznych wydarzeń. Wiadomość o porwaniu księdza Jerzego Popiełuszki, legendarnego kapelana i przyjaciela „Solidarności”, lotem błyskawicy obiegła całą Polskę. Był 19 października 1984 roku. Wielu nie chciało w to uwierzyć. Pytali, jak to możliwe, by stało się coś złego tak dobremu człowiekowi, który był przyjacielem i towarzyszem ludzi prześladowanych i duchowo zagubionych? Jak mogła stać się krzywda temu, który głosił Słowo Boże, wzywał do przebaczenia, wprowadzał swoją osobą pokój?

A jednak, potęga zła na krótko zatryumfowała. Po kilku dniach z rzeki Wisły na tamie we Włocławku wydobyto zmaltretowane ciało kapłana. Porwano go po mszy świętej i modlitwie różańcowej, jaką odmawiał w Bydgoszczy w kościele p. w. Polskich Męczenników.

W rozważaniu różańcowym mówił: „Módlmy się, byśmy byli wolni od lęku, zastraszenia, ale przede wszystkim od żądzdy odwetu i przemocy”. To były jego ostatnie słowa wypowiedziane publicznie. Kilka godzin później został uprowadzony i następnie brutalnie zamordowany.

Zwycięskie zmartwychwstanie

Zabójcy księdza Jerzego sądzili, że, gdy wrzucą jego umęczone ciało do wody, wtedy zatoni także nadzieja. Tymczasem historyczna TAMA stała się symbolem zmartwychwstania i nowej nadziei, nowej wiosny owocowania jego śmierci w Kościele i w naszej Ojczyźnie. Trzeba patrzeć na jego piękne i umęczone życie z perspektywy Jezusowego zwycięstwa nad złem i okrucieństwem.

Zobaczmy: TAMA powstrzymuje spiętrzone wody, by te z jeszcze większą siłą mogły uderzyć w turbiny elektrowni. Każdy z nas - podobnie jak ks. Jerzy - może być właśnie taką turbiną wystawioną na potężny nurt wiary. Zatrzymując się przy księdzu z warszawskiego Żoliborza jesteśmy wciąż przynaglani, by tak jak on nie pozwolić się zwyciężyć złu, ale *zło dobrem zwyciężać*. To Pawłowe zawołanie stało się programem jego kapłańskiego życia, które trwało 12 lat.

Obrońca prześladowanych

Dnia 13 grudnia 1981 roku rozpoczął się w Polsce trudny czas stanu wojennego. Komunistyczne władze chciały zdławić masowy ruch „Solidarności”. Internowano i aresztowano wiele osób. Ksiądz Jerzy od razu stanął w ich obronie, docierał do rodzin z pomocą, uczestniczył w niesprawiedliwych procesach sądowych. Począwszy od lutego 1982 roku, w ostatnią niedzielę miesiąca, ks. Jerzy odprawiał msze św. w intencji Ojczyzny, które gromadziły kilka tysięcy wiernych, przybyłych z Warszawy i różnych stron Polski. Kierował do nich kazania, w których

mówił o miłości Boga do człowieka, demaskował zło i bronił prześladowanych. W męczeńskiej śmierci ks. Jerzego zaowocowała jego odwaga umocniona Bożą łaską i stała się znana na całym świecie. Świadczy o tym 18 milionów wiernych, którzy modlili się przy jego grobie przy kościele św. Stanisława Kostki w Warszawie. Tajemnicy owocowania Jego męczeństwa można dotknąć jedynie z perspektywy męki i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Gdy był pośród nas garnęły się do niego tysiące ludzi, dla których zawsze miał czas. Po-

dobnie jest i dziś. Wierni modlący się przy jego grobie, tak jak kiedyś, powierzają mu swoje smutki i radości, zwłaszcza wtedy, gdy przeżywają duchowe rozterki czy strwożeni są chorobą.

Owocowanie męczeństwa

Owocowanie życia i męczeńska śmierć ks. Jerzego Popiełuszki, z chwilą ogłoszenia go błogosławionym 6 czerwca 2010 r. przez wysłannika papieża arcybiskupa Angelo Amato, rozszerza się na coraz to nowe duchowe obszary. Kościół właśnie w ten sposób potwierdza jego heroiczne życie oddane bez reszty Bogu i ludziom dając Go nam za przykład. Od dnia beatyfikacji ks. Jerzy stał się też skarbem dla całego Kościoła powszechnego. Kościół uroczyście potwierdził, że może być dla nas przewodnikiem na drodze do świętości.

Episkopat Polski w specjalnym Liście pasterskim przed beatyfikacją podziękował żyjącej Matce księdza Jerzego: „Uroczystość beatyfikacji będzie przeżywać razem z nami Matka księdza Jerzego, pani Marianna Popiełuszko, która od początku modliła się za morderców swojego syna. Pragniemy z najgłębszym szacunkiem i wdzięcznością powiedzieć w imieniu Kościoła i Polski: Mamo, „Bóg zapłać” za takiego Syna!, „Bóg zapłać” za takiego Kapłana! „Bóg zapłać” za Twoją wiarę!”.

ks. Michał

Zabawy paluszkowe

Zapewne większość z nas pamięta, z dzieciństwa, takie popularne zabawy paluszkowe jak: „Idzie rak”, „Kominarz”, czy „Rodzinka”. Zabawy te znane są od pokoleń i w różnych wersjach przekazywane były dzieciom i wnukom przez Dziadków i Rodziców. Jak wiemy dostarczają one dzieciom, jak i osobom bawiącym się z nimi wiele radości oraz korzyści, bo: **„gdy paluszki się ruszają, umiejętności językowe się poprawiają”**.

Ludzie zauważyli już dawno temu, że kombinacja wiersza i ruchów palcami wpływa pozytywnie na rozwój dziecka. Tradycja przekazów ustnych każdego kraju podaje przykłady krótkich wierszyków lub rymowanek, którym towarzyszy ruch palców. Na przykład oto jedna z ulubionych:

*„Srocza kaszkę warzyła, dzieci swoje karmiła.
Temu dała na łyżeczce, temu dała na miseczce.
Temu dała na spodeczku, temu dała w garnuszekczku.
A dla tego? Nic nie miała i frrr!!! Po więcej poleciała”*.

Ta ludowa mądrość, później, została potwierdzona przez badania naukowe prowadzone przez uznanych rosyjskich psychologów i fizjologów takich jak: I. Pawłow, A. Leontjew, A. Łuria i I. Sieczenow, którzy zgodnie stwierdzili, że rozwój zdolności motorycznych jest podstawą rozwoju dla wielu procesów psychologicznych, głównie mowy i języka.

Ostatnio prof. M. Kolcowa, badacz rozwoju mowy, postawiła tezę, że do pewnego stopnia, mowa dzieci rozwija się pod wpływem impulsów pochodzących z ich ruchów palców. Była w stanie przewidzieć czy dziecko mówi, czy nie, przez poproszenie je o poruszanie palcami. Tylko te dzieci, które potrafiły oddzielić i przytrzymać najpierw jeden, potem dwa, a potem trzy palce w odpowiedzi na wizualną zachętę, komunikowały się werbalnie. Dzieci, dla których zadanie było zbyt trudne, nie potrafiły jeszcze mówić. U. Tucholska na ten temat powiedziała tak: **„...czego nie pamiętają ręce i nogi, nie pamięta również głowa”**.

Poszytywny emocjonalny kontakt nawiązany pomiędzy dzieckiem a osobą z nim bawiącą się wpływa korzystnie na podejmowanie prób komunikowania się. Dziecko podczas zabaw uczy się naprzemienności, co jest podstawą dialogu. Poznaje nowe rodzaje ruchów i możliwości ich łączenia. W trakcie zabaw paluszkowych dziecko wzbogaca również swoje słownictwo. Oprócz tego, że zabawy te umożliwiają przeżycie wielu radosnych chwil, bardzo pozytywnie wpływają też na ogólny rozwój dziecka. Umożliwiają nawiązanie pełnego miłości i zaufania kontaktu osoby dorosłej z małym dzieckiem. Warto nadmienić, że szczególne znaczenie

zabawy paluszkowe odgrywają w rozwoju dzieci z zaburzeniami mowy i języka. Dlatego ćwiczenia rąk, ramion i palców powinny znaleźć się również we wszystkich programach wspomagania i korygowania rozwoju.

Kiedy dzieci zaczynają rysować i pisać, ich palce i ręce wykonują pracę tak ciężką, jak nogi maratończyka. Jednak nikt nie próbuje przebiec maratonu bez wcześniejszego treningu. Najczęściej dzieje się jednak tak, że dzieci muszą zmierzyć się z przyrządem do pisania, zanim ich ręka jest na to gotowa. Dlaczego więc nie dostarczyć tym małym paluszkom treningu poprzez zabawę? Możemy zacząć przygotowywać dzieci do pisania na długo zanim zaczną nabywać elementarną umiejętność pisania. W tym przypadku, najlepszym treningiem jest dla nich gimnastyka paluszkowa, bo **„gdy paluszki się ruszają, charakter pisma poprawiają”**. Należy też wspomnieć, że to czynniki rozwojowe czynią techniczny proces trudnym. W wieku 6 lub 7 lat kontrola kinestetyczna dziecka nie jest jeszcze w pełni rozwinięta z powodów czysto fizjologicznych. Dzieci mają słabo rozwinięte drobne mięśnie nadgarstków, gdyż proces twardnienia kości nadgarstka i palców nie jest jeszcze zakończony. Mają niski stopień wytrzymałości, wobec tego, kiedy zaczynają rysować lub pisać, narzekają na ból rąk, zmęczenie, odczuwają skurcze po pisaniu. Rzadko kiedy też przed ukończeniem 10 r.ż. charakter pisma jest płynny, zdecydowany i czytelny, a mimo to, najintensywniejsze wymagania dotyczące nauki pisania stawiane są mu zanim ten wiek osiągnie.

Przygotowanie dziecka w wieku przedszkolnym do nauki pisania jest jednym z największych wyzwań stojących przed nauczycielem. Jak stwierdził L. Venger: „Gotowość szkolna nie musi oznaczać opanowania umiejętności czytania, pisania i liczenia. Jest to gotowość nauczania się, jak czytać, pisać i liczyć”. Jak możemy więc pomóc małym dzieciom być „gotowymi” do uczenia się pisania? Możemy to zrobić poprzez rozwijanie zdolności motorycznych na długo, zanim będą musiały chwycić za przybory do pisania.

W zabawach paluszkowych główna aktywność należy do osób dorosłych. To one recytują i ilustrują tekst, dotykając dziecięcych palców, dłoni, ramion, szyi, głowy, uszu. Dlatego zabawami paluszkowymi można bawić się z dzieckiem, które jeszcze nie mówi. Można je stosować już od 9 miesiąca życia dziecka. Początkowo będzie ono bierne, ale w wieku kilku miesięcy, gdy zacznie oglądać swoje ręce, nogi i palce, jego udział znacznie się stawać coraz bardziej aktywny, aż któregoś dnia dziecko samo rozpocznie dobrze mu znaną zabawę i samo ją przeprowadzi. Będzie to powód do dumy zarówno dla dziecka, jak i jego rodziców czy opiekunów.

Specyfiką zabaw paluszkowych jest to, że można bawić się nimi wiele razy, a mimo to nie tracą swojej atrakcyjności. W zabawach może też uczestniczyć kilkoro dzieci jednocześnie. W ciągu dnia każda chwila jest warta wykorzystania jej na zabawę z dzieckiem i warto wtedy pamiętać o zabawach paluszkowych. Wierszyki należy recytować z ogromną czułością, serdecznością i uśmiechem przy jednoczesnym delikatnym, wzbudzającym zaniepokojenie dotykaniu ciała dziecka. Nie można zapomnieć o odpowiedniej i adekwatnej do słowa intonacji i interpretacji tekstu. Dzieci bardzo lubią zabawy z dorosłymi, dlatego starajmy się stworzyć do tego jak najwięcej okazji, bo przecież wspólna zabawa przynosi radość zarówno im, jak i nam – dorosłym. Oto kilka propozycji lubianych przez dzieci zabaw paluszkowych:

„Tutaj jest kościółek”

Tutaj jest kościółek.

(zaciśnij ręce razem tak, by palce były w środku)

Tu wieża wysoka.

(podnieś palce wskazujące, by dotykały siebie tworząc szpic)

A kto drzwi otworzy,

(poruszaj kciukiem na bok i rozchyl ręce tak, by twoje splecione palce były widoczne.).

Dużo ludzi spotka!

(odwróć ręce na drugą stronę i poruszaj palcami.)

„Rodzinka”

Ten pierwszy

— to nasz dziadziuś.

A obok

— babunia.

Największy

— to tatuś.

A przy nim

— mamusia.

A to ja

— dziecinka mała!

A to — moja rączka cała!

Tralalala, la, la...

„Kanapka”

Najpierw chleb pokroję,

masłem posmaruję.

Na to ser położę,

pomidora też ułożę.

I posolę i popieprzę,

żeby wszystko było lepsze.

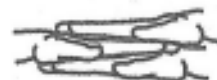
Już nie powiem ani słowa,

bo kanapka jest gotowa.

zabawa „rodzinka”

zabawa „kanapka”

Blisko Ewangelii

Łk 16,19-31

E
w
a
n
g
e
l
i
i

Żył pewien człowiek bogaty, który ubierał się w purpurę i bisior i dzień w dzień świetnie się bawił. U bramy jego pałacu leżał żebrak okryty wrzodami, imieniem Łazarz. Pragnął on nasycić się odpadkami ze stołu bogacza; nadto i psy przychodziły i lizały jego wrzody. Umarł żebrak, i aniołowie zanieśli go na łono Abrahama. Umarł także bogacz i został pogrzebany. Gdy w Otchłani, pogrążony w mękach, podniósł oczy, ujrzał z daleka Abrahama i Łazarza na jego łonie. I zawołał: Ojcie Abrahama, ulituj się nade mną i poślij Łazarza; niech koniec swego palca umoczy w wodzie i ochłodzi mój język, bo strasznie cierpię w tym płomieniu. Lecz Abraham odrzekł: Wspomnij, synu, że za życia otrzymałeś swoje dobra, a Łazarz przeciwnie, niedolę; teraz on tu doznaje pociechy, a ty męki cierpisz. A prócz tego między nami a wami zionie ogromna przepaść, tak że nikt, choćby chciał, stąd do was przejść nie może ani stamtąd do nas się przedostać. Tamten rzekł: Proszę cię więc, ojcie, poślij go do domu mojego ojca. Mam bowiem pięciu braci; niech ich przestrzeże, żeby i oni nie przyszli na to miejsce męki. Lecz Abraham odparł: Mają Mojżesza i Proroków, niechże ich słuchają. Nie, ojcie Abrahama - odrzekł tamten - lecz gdyby kto z umarłych poszedł do nich, to się nawrócą. Odpowiedział mu: Jeśli Mojżesza i Proroków nie słuchają, to choćby kto z umarłych powstał, nie uwierzą.

DLA KOGO NIEBO? Łk 16, 19-31

Niektórzy teologowie, np. W. Boros czy K. Rahner mówią o koncepcji tzw. „ostatecznej decyzji”. Według niej, w chwili śmierci, każdy człowiek może podjąć ostateczną decyzję życia, to znaczy wybrać Boga, albo Go odrzucić. Ale z drugiej strony podkreślają, że ta decyzja tak naprawdę jest dopełnieniem wszystkich decyzji życia.

Człowiek, który żyje na co dzień z Bogiem, na pewno nie odrzuci Go w chwili śmierci. Ta pewność zmniejsza się (niestety) w stosunku do ludzi żyjących z dala od Boga. Przypowieść Jezusa jakby potwierdza tę intuicję. Życie po śmierci jest ostatecznym utrwaleniem sposobu życia na ziemi. Jest jakby przedłużeniem tego, co jest lub czego nie ma na ziemi.

Bogacz jest samotny, odizolowany. Bogactwo zamyka go w egoizmie, oddziela od innych ludzi. Jest skoncentrowany na swoim pełnym talerzu i nie widzi ubogiego, który stoi u jego drzwi. Psy widzą lepiej niż on. Piekło jest właśnie takim stanem separacji, izolacji. Bogaty zostaje oddzielony od Boga i przyjaciół, ponieważ na ziemi żył z dala od innych (bez miłości), oderwany od prawdziwych wartości, przywiązany wyłącznie do rzeczy, zamknięty w egoistycznych przyjemnościach. A więc jest więźniem swojego prywatnego świata.

Grzechem bogacza nie jest samo w sobie bogactwo, ale ślepotą. Bogacz otwiera oczy dopiero w otchłani, a więc wtedy, gdy jest za późno. Przypomina sobie o pięciu braciach. Chce nawiązać relacje, o których zapomniał na ziemi. Tymczasem spotkania odbywają się „tu i teraz” - na ziemi. Relacje przeżywamy w naszej codzienności. I one również decydują o naszej przyszłości.

Jezus mówi do dzieci

Umarł żebrak i aniołowie zanieśli go na łono Abrahama. Umarł także bogacz i został pogrzebany.

CZAS NA BIBLIĘ

W ostatnim numerze Domu na Skale zachęcałam do przeczytania Apokalipsy św. Jana. Dziś proponuję krótki quiz sprawdzający nasze wiadomości z zakresu tekstu.

1. Które zdanie jest prawdziwe „Apokalipsa” -

- A. jest ostatnią księgą w Piśmie Świętym;
- B. opowiada o czterech świętych;
- C. odwołuje się do mądrości starożytnego Izraela;
- D. jest gatunkiem literackim.

2. W jaki sposób według Apokalipsy św. Jan znalazł się w niebie?

- A. przybył na wozie ognistym, jak Eliasza;
- B. dzięki słupowi obłoku;
- C. po zaproszeniu Jezusa;
- D. przeniesiony przez anioły.

3. W wizji św. Jana Bóg zasiadający na tronie otoczony jest tęczą. Co ona oznacza?

- A. że Bóg jest jedynym Stwórcą świata;
- B. przymierze Boga z ludźmi;
- C. zaproszenie do uwielbienia Boga;
- D. jedność wszystkich ludzi.

4. Kto był autorem Listów do Kościołów?

- A. św. Jan;
- B. Bóg Ojciec;
- C. Jezus;
- D. Archanioł Michał.

5. Do ilu Kościołów napisano Listy?

- A. 3;
- B. 5;
- C. 7;
- D. 10.

6. Gdzie znajdowały się owe Kościoły?

- A. w Italii;
- B. w Azji Mniejszej;
- C. w Palestynie;
- D. w Syrii.

7. W Liście do Kościoła w jakim mieście występują następujące słowa: „Znam twoje czyny, że ani zimny, ani gorący nie jesteś. Obyś był

zimny albo gorący! A tak, skoro jesteś letni i ani gorący, ani zimny, chcę cię wyrzucić z mych ust.” Ap. 3 15-16

- A. Sardes;
- B. Smyrny;
- C. Efezu;
- D. Laodycei.

8. Co w języku greckim oznacza słowo „apokalipsa” ?

- A. „odstłonić”;
- B. „katastrofa”;
- C. „kataklizm”;
- D. „koniec świata”.

9. Co w Apokalipsie jest symbolem mądrości?

- A. jasność, otaczająca Baranka;
- B. białe szaty;
- C. starcy wokół Bożego tronu;
- D. otwarte bramy nieba.

10. Co oznacza wyrażenie „Marana tha” kończące Apokalipsę? (dla ułatwienia przypomnijmy sobie słowa pewnej pieśni adwentowej)

- A. „To już koniec”;

- B. „Odkupiciel świata”;
- C. „Zbawiciel świata”;
- D. „Przyjdź, Panie Jezul!”.

11. Kto według Apokalipsy może otworzyć 7 pieczęci?

- A. męczennicy;
- B. Baranek;
- C. prorocy Starego Testamentu;
- D. św. Jan.

12. Liczba 144 000 oznacza:

- A. 12 pokoleń Izraela pomnożona przez liczbę 12 Apostołów i przez 1000 dni;
- B. dusze, które już są w niebie;
- C. aniołów pilnujących bram Raju;
- D. symbolizuje nieskończoność.

13. Ilu było „Jeźdźców Apokalipsy?”

- A. 2;
- B. 4;
- C. 7;
- D. 10.

14. „Biada, biada, biada mieszkańcom ziemi wskutek pozostałych głosów trąb trzech aniołów, którzy mają [jeszcze] trąbić!”. Kto wypowiada te słowa w Apokalipsie?

- A. jeden z jeźdźców;
- B. orzeł;
- C. Bestia;
- D. św. Jan.

15. Która z tych katastrof pojawia się w Apokalipsie?

- A. węże;
- B. potop;
- C. plagi egipskie;
- D. ogień.

16. Według wizji opisanej w Apokalipsie (9, 1-12), kiedy zatrąbił piąty anioł, jedna z gwiazd spadła z nieba i otworzyła studnię czeluści. Stamtąd, w dymie, wynurzyła się szarańcza. Co niezwykłego zauważył w niej autor Księgi?

- A. miała siedem rogów;
- B. poruszała się tylko tyłem;
- C. niszczyła wszystko, co napotkała;
- D. miała niejako kobiece włosy.

17. Który z tych cytatów pochodzi z Apokalipsy?

- A „Wziąłem książeczkę z ręki anioła i połknąłem ją, a w ustach moich stała się słodka jak miód.”

B. „Cóż bowiem za korzyść stanowi dla człowieka zyskać świat cały, a swoją duszę utracić?”

C. „Strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; inaczej nie będziecie mieli nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie.”

D. „Jam zwyciężył świat.”

18. W jednym z rozdziałów Apokalipsy następuje walka ze Smokiem. Kto staje do tej walki?

- A. wszyscy opieczętowani;
- B. Baranek;
- C. Jeźdźcy Apokalipsy;
- D. św. Michał Archanioł i aniołowie.

19. „Dziesięć rogów i siedem głów, a na rogach dziesięć diademów, a na głowach imiona bluźniercze”. Kto jest w ten sposób opisany w Apokalipsie?

- A. Bestia;
- B. Smok;
- C. Wielka Nierządnicza;
- D. Szatan.

Maryla

poprawne odpowiedzi znajdują się na stronie 21

MODLITWA PORANNA

Święty Michale Archaniele, który w brzasku swego istnienia wybrałeś Boga i całkowicie oddałeś się spełnianiu Jego świętej woli.

Wstaw się za mną do Stwórcy, abym dzisiaj, za Twoim przykładem, na początku nowego dnia, otwierając się na działanie Ducha Świętego, w każdej chwili dawał się Bogu, wypełniając z miłością Jego świętą wolę. Niech razem z Tobą wołam bez ustanku: Któż jak Bóg! Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Z okazji święta św. Michała Archaniola życzymy ks. Michałowi, by Jego patron wypraszał Mu u Boga potrzebne łaski, ochraniał, darzył siłą i zdrowiem.

Niech Maryja Królowa Aniołów strzeże i prowadzi w każdy dzień kapłańskiej posługi Bogu i ludziom.

Z darem modlitwy Redakcja DnS

„Maryjo, Królowo Polski! Jestem przy Tobie!
Pamiętam! Czuwam!”

Apel Jasnogórski

przez cały październik o godz. 21.00

Nabożeństwa różańcowe

codziennie po mszy św. wieczornej **ok. godz. 18.25**

Dzieci: wtorek i piątek godz. 17.00

Młodzież: piątek godz. 19.30

Plac imienia Dariusza Kobzdeja

Przy Targu Drzewnym wzdłuż Podwała Staromiejskiego w Gdańsku rozciąga się Plac im. Dariusza Kobzdeja.

Nie tak dawno temu

Spacer rozpoczynamy przy głazie — pomniku patrona skweru Dariusza Kobzdeja (1954-1995) ustawionym tutaj 3 maja 1999 roku. Tego dnia w 1980 roku odbyła się tu patriotyczna manifestacja. Uczestnicy, a wśród nich Dariusz Kobzdej zostali pobici i zatrzymani. Dariusz Kobzdej — wtedy młody lekarz, działacz opozycji, współzałożyciel Ruchu Młodej Polski został aresztowany i osadzony wraz z Tadeuszem Szczudłowskim na trzy miesiące aresztu. Po zwolnieniu Kobzdej uczestniczył w strajku w Stoczni Gdańskiej w sierpniu 1980 roku. Był przewodniczącym Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania. Ukrywał się w czasie stanu wojennego. W 1995 roku został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Na głazie poświęconym Kobzdejowi przeczytamy cytat wiersza Zbigniewa Herberta „Przesłanie Pana Cogito”: **„idź wyprostowany wśród tych co na kolanach, wśród odwróconych plecami i obalonych w proch.”**

Prezent z Niemiec

Nieopodal odpocząć można przy pięknej fontannie. To Fontana Bremeńska, która stanęła na placu w 1999 roku. Została ofiarowana miastu Gdańsk przez miasto partnerskie Bremę jako symbol pojednania Polski i Niemiec. Fontanna jest kopią XIX-wiecznej fontanny bremeńskiej. Pełniła ona funkcję wodopoju dla zwierząt. Dlatego też woda tryska na poziomie ziemi z pyszczków psów — to poidelko dla czworonogów. Czasza, w której dziś można zamoczyć

dłonie była misą dla koni — stąd zerkają na nas końskie łby. Zwieńczenie kolumny to miejsce dla ptaków. Fontanna ma ponad dwa metry wysokości, wykonana została z brązu i mosiężnych elementów. Niemal identyczną fontannę zobaczyć można nie tylko w Bremie, ale i w Opolu. W 2017 roku z okazji 800-lecia miasta udało się wykonać replikę fontanny, która stała w Opolu już od 1840 roku, a zaginęła w czasie II wojny światowej.

UFO?

Złota kula, którą widzimy za fontanną to pomysł Muzeum Narodowego w Gdańsku na promocję dzieła Hansa Memlinga „Sąd Ostateczny”. Na obrazie kula znajduje się pod stopami Chrystusa, jako symbol Jego panowania nad Ziemią. Poza tym, jako forma ma wyrażać doskonałość stworzonego świata. W 2017 roku w Gdańsku pojawiły się reklamy ukazujące złotą kulę w znanych miejscach miasta — na przykład na stadionie, czy pomiędzy stoczniovymi żurawiami. Plakaty mają zachęcić do odwiedzenia siedziby Muzeum Narodowego przy ulicy Toruńskiej i zobaczenia najcenniejszego obrazu, jaki znajduje się w Gdańsku. Tak zwana „Złota kampania” została doceniona za oceanem. TOFU Studio, które opracowało projekt graficznie zostało nagrodzone w konkursie International Design Award w Los Angeles. Prace z Gdańska pokonały konkurentów z 95 krajów świata otrzymując srebro w kategorii „Reklama Drukowana” oraz wyróżnienie w kategorii „Plakat”. Kula na Placu im. Dariusza Kobzdeja co prawda nie jest ze złota, robi jednak ogromne wrażenie — ma aż 2,5 metra średnicy, a waży 700 kilogramów. Nie wiadomo jednak czy pozostanie tutaj na zawsze.

Marta Szagzdowicz
artykuł uzał się w piśmie „Pomerania”

Niestety w chwili obecnej nie ma już owej kuli. A szkoda, była niezwykle niepowtarzalnym symbolem. Na okładce zachowana na zdjęciu.

Domek na Skale

DROGIE DZIECI!

Za oknem widać już kolorowe liście. Mamy październik, miesiąc poświęcony Matce Bożej Różańcowej. Na różaniec zapraszamy Was we wtorki i piątki o godz. 17.00. Dziś proponujemy Wam zagadki związane z tajemnicami różańcowymi. W zadaniu 1, 2, 3 i 4 połączcie liniami obrazki z odpowiednimi nazwami tajemnic różańcowych. W kółka wpiszcie numery kolejnych tajemnic. Pokolorujcie rysunki.

ZADANIE 1

TAJEMNICE RADOSNE

Ofiarowanie
Pana Jezusa w Świątyni.

Nawiedzenie
św. Elżbiety.

Znalezienie
Pana Jezusa w Świątyni.

Narodzenie
Pana Jezusa.

Zwiastowanie
Najświętszej Maryi Pannie.

ZADANIE 2

TAJEMNICE
ŚWIATŁA

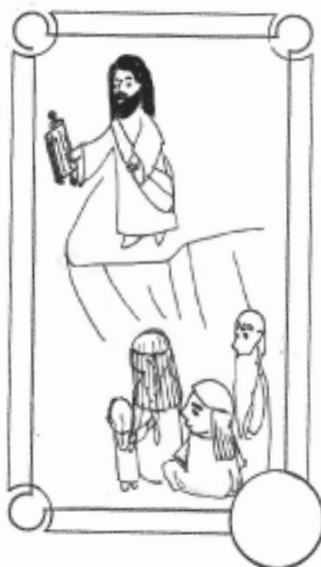
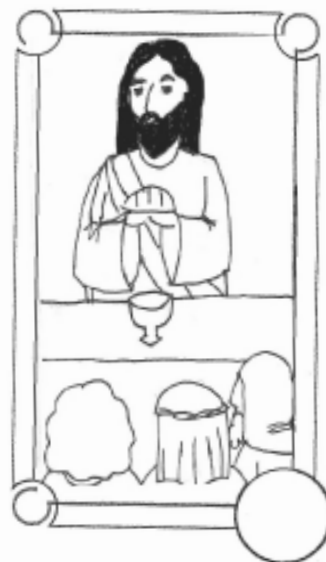
*Chrzest Pana
Jezusa w Jordanie.*

*Cud w Kanie
Galilejskiej.*

*Nauczanie
Pana Jezusa.*

*Przemienienie
na Górze Tabor.*

*Ustanowienie
Eucharystii.*

ZADANIE 3

TAJEMNICE
BOLESNE

*Cierniem ukoronowanie
Pana Jezusa.*

*Biczowanie
Pana Jezusa.*

*Modlitwa
Pana Jezusa w Ogrójcu.*

*Śmierć Pana Jezusa
na Krzyżu.*

*Droga Krzyżowa
Pana Jezusa.*

ZADANIE 4

TAJEMNICE
CHWALEBNE

*Zesłanie
Ducha Świętego.*

*Wniebowzięcie
Najświętszej Maryi Panny.*

*Ukoronowanie
Najświętszej Maryi Panny.*

*Zmartwychwstanie
Pana Jezusa.*

*Wniebowstąpienie
Pana Jezusa.*

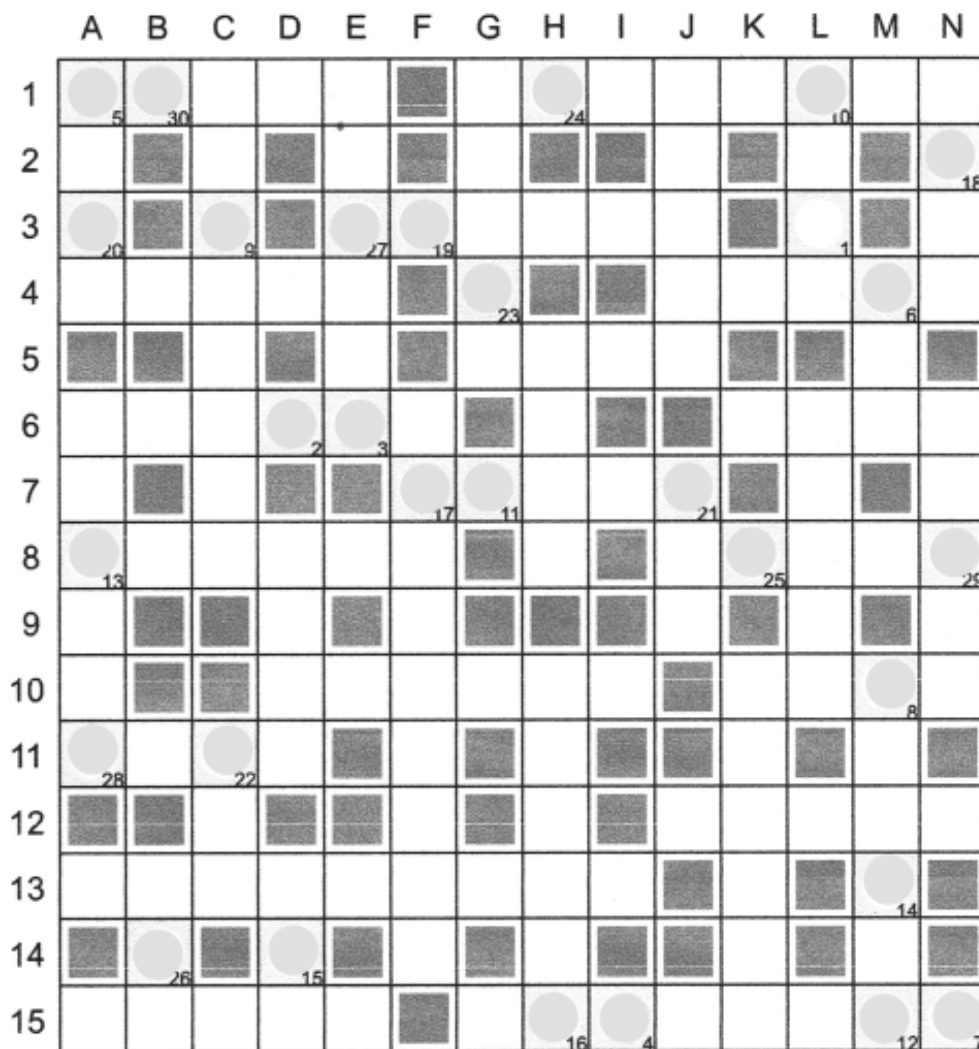
KRZYŻÓWKA

Poziomo:

1-A) podstawowe dobro otrzymane od Pana Boga 1-G) wędrował z Kacprem i Baltazarem 3-E) ziemia obiecana Żydom przez Boga 4-A) solenizantka z 5 lutego 4-J) tkanina sztuczna 5-G) szlachetny koń 6-A) tnąca krawędź noża 6-K) ...Święty 7-F) sprzęt amatora łowienia ryb 8-A) podstawowa lub średnia 8-J) wskazany w jedzeniu i piciu 10-D) deszczowa jesień 10-K) wyścig samochodowy 11-A) matka Marii z Nazaretu, święta Kościoła katolickiego 12-J) budynek dla krasuli 13-A) święty dzień tygodnia 15-A) filmowa lub klejąca 15-G) urządzenie, do którego trafiają brudne naczynia kuchenne

Pionowo:

A-1) Sara dla Abrahama A-6) powierzenie komuś stanowiska, roli B-13) wierzba o srebrzystych baziach C-1) Wielki..., święto obchodzone na pamiątkę ustanowienia sakramentów: kapłaństwa i Eucharystii C-11) zbudował arkę D-8) wirusowa choroba zakaźna D-13) przy ognisku gryzie w oczy E-1) jeden z proroków Starego Testamentu F-6) opis życia i nauki Jezusa Chrystusa G-1) Dąbrowska, autorka „Nocy i dni” H-5) pomocna wskazówka H-10) pisemny dowód uznania J-1) nasz powszedni J-7) wyjście piłki poza obręb boiska K-10) żona Izaaka, matka Jakuba i Ezawa L-1) rozpuszczalna kawa zbożowa L-6) z jezdnią i chodnikami M-4) od zachodu do wschodu słońca M-10) niewielki ptak podobny do jaskółki N-1) symbol pierwszych chrześcijan N-6) okrutny Król Judei

Litery z pól ponumerowanych od 1 do 30 utworzą rozwiązanie.

1	2	3	4	5

6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

17	18	19	20	21	22	23	24	25

26	27	28	29	30

DEKALOG RAZ JESZCZE cz.I

I znowu te Dziesięć Przykazań? „Repetitio est mater studiorum”, czyli „Powtarzanie jest matką wiedzy”.

Bóg w swoim wielkim miłosierdziu chce ratować każdego — bez wyjątku — człowieka zagrożonego ustawicznie wpływem złego ducha,

szatana. W tym celu ustanowił Pan Jezus Sakrament Pokuty, aby każdy grzesznik mógł łatwo powrócić do miłującego Ojca. Pan Jezus przekazał tę władzę pojednania swojemu Kościołowi słowami: „*Weźmijcie Ducha Świętego, którym odpuszcicie grzechy — są im odpuszczone, a którym zatrzymacie — są im zatrzymane*” (J 20, 22).

Kościół wypełnia tę misję Chrystusa przez swoich kapłanów w Sakramencie Pokuty, popularnie nazwanym spowiedzią świętą. **Dla owocnej spowiedzi świętej wymaga się wypełnienia**

5 warunków, mianowicie:

- 1) dobry rachunek sumienia,**
- 2) żal za popełnione grzechy,**
- 3) postanowienie poprawy,**
- 4) szczere wyznanie grzechów,**
- 5) zadośćuczynienie.**

Pan Bóg bez żalu nie odpuszcza nigdy żadnego grzechu osobistego. Żeby więc za grzech żałować - trzeba go najpierw poznać. W tym celu należy dokładnie rozważyć grzechy wymienione w tym „rachunku sumienia” i pamięcią sięgnąć do własnej przeszłości. Jeżeli swoich grzechów pozna się wiele — wtedy zaleca się, by przystąpić do konfesjonatu z karteczką.

Trzynastoletnie doświadczenie spowiednika wielu osób, w tym także kapłanów i osób konsekrowanych spowodowało, iż w zeszłym roku akademickim postanowiłem, z pomocą moich studentów, przeanalizować rachunek sumienia oparty właśnie o 10 Przykazań. Wraz z grobem redakcyjnym naszego parafialnego pisma „Dom na Skale”, zechcieliśmy wspomniany rachunek sumienia opublikować w kolejnych numerach. Może przyda się on szczególnie tym, którzy do spowiedzi podchodzą „na serio”, lub nie przystąpili do niej od wielu lat, a czują przed nią ogromny lęk. Dziś kolej na przykazania odnoszące się bezpośrednio do osoby Pana Boga, czyli **Przykazania I, II oraz III.**

„Jam jest Pan Bóg twój, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli”.

I. „Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną” (por. Wj 20, 2). Jezus mówi: „Panu Bogu swemu będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz” (Mt 4, 10).

Wykroczenia moralne (grzechy):

a) przeciwko — cnocie wiary:

- ♦ brak modlitwy w moim codziennym życiu;
- ♦ dobrowolne wątplenie o prawdach wiary (nie chodzi o wątpliwości, pytania, które każdemu towarzyszą);
- ♦ zaparcie się wiary;
- ♦ publiczne krytykowanie wiary (bezpodstawną krytyka / ośmieszanie wiary, Kościoła);
- ♦ wstydy się swojej wiary (znaku krzyża, gestów religijnych, modlitwy);
- ♦ nie pogłębianie swojej wiary (lektura Pisma Świętego, słuchanie homilii, uczestnictwo w rekolekcjach, nabożeństwach, dobra lektura);
- ♦ traktowanie wiary rutynowo, mechanicznie, odklepywanie praktyk religijnych;
- ♦ niewiara (wiara niepraktykowana), apostazja (porzucenie wiary), schizma (rozłam w wierze), herezja (głoszenie błędnych nauk, niezgodnych z nauczaniem Kościoła);

b) przeciwko — cnocie nadziei:

- ♦ brak ufności wobec Boga (w różnych doświadczeniach życia);
- ♦ zuchwała ufność (czyli na zasadzie: grzeszę, „robię co chcę”, bo i tak Bóg mi wybaczy, przyjdę do spowiedzi i wszystko „będzie w porządku” - ogromna PYCHA);
- ♦ bezpodstawne narzekanie na Pana Boga (tutaj: wylanie przed Bogiem: swego smutku, żalu, cierpienia, tęsknoty np. za osobą, która umarła – jest FORMĄ MODLITY!!!);
- ♦ poddawanie się bezsensownej, niepotrzebnej rozpacz i zwątpieniu (czyli: dramatyzowanie, histeryzowanie, uzalanie się nad sobą – nie mylić ze stanami depresyjnymi, które NIE SĄ grzechem);

c) przeciwko — cnocie miłości:

- ♦ obojętność na Boga;
- ♦ niewdzięczność wobec Pana Boga;
- ♦ oziębłość, nie przejmowanie się Panem Bogiem; - duchowe lenistwo (dotyczy m. in. Eucharystii, praktyk religijnych – na zasadzie NIE CHCE mi się);
- ♦ nienawiść, zapieranie się Boga, zwalczanie Go, walka z Bogiem, Kościołem;

d) pozostałe:

- ♦ wiara w zabobony, wróżby, horoskopy, czary, magiczne praktyki i rzeczy,
- ♦ znieważanie osób konsekrowanych (kapłanów, zakonników, siostr zakonnych), miejsc i rzeczy poświęconych, wszelkie profanacje liturgii, miejsc i rzeczy świętych (Eucharystia, kościół, cmentarz, krzyż, obraz);
- ♦ symonia (kupczenie sprawami, dobrami kościelnymi);

- ♦ cenieńie pieniądza, wygod, przyjemności, zakupów, relacji z innymi – bardziej niż samego Boga / kosztem Pana Boga;
- ♦ przynależność do organizacji ateistycznej (zwalczającej Boga i Kościół), sekty, grup niekatolickich;
- ♦ odwođenje innych od Boga, niszczenie wiary w drugim człowieku;
- ♦ noszenie i używanie symboli niechrześcijańskich (pierścienie, amulety, posążki, figurki, piramidki, obrazy, wizerunki szczególnie te o zabarwieniu satanistycznym);
- ♦ wszelkie praktyki z serii zagrożeń duchowych, otwieranie się na działanie złego ducha (Halloween, praktyki okultystyczne, zabawa ze światem zmarłych, jasnowidztwo, wywoływanie duchów, wchodzenie w głąb jogi, satanistyczna muzyka);

II „Nie będziesz brał imienia Pana Boga twego nadaremno”.

Wykroczenia moralne (grzechy):

- ♦ nadużywanie Imienia Pańskiego;
- ♦ wymawianie imion: Boga, NMP, świętych – bez uszanowania, bez potrzeby, w żartach, w gniewie, z przyzwyczajenia, magiczne używanie tych imion;
- ♦ bluźnierstwo – wypowiadanie przeciwko Bogu – wewnątrz lub zewnątrz – słów nienawiści, wyrzutów, mówienie o Bogu źle, brak szacunku wobec Boga (nie chodzi o bluźniercze myśli, które przychodzą niezależnie ode mnie np. podczas modlitwy, skupienia, snu — to NIE JEST grzech);
- ♦ niewierność przyrzeczeniom danym Bogu, złożonym ślubom;
- ♦ krzywoprzysięstwo – odwoływanie się do prawdomówności Bożej jako do rękoi mi swojej własnej prawdomówności, czyli wzywać Boga na świadka tego, co się twierdzi;
- ♦ wszelkie przeklinanie Boga, NMP i świętych, albo także kogoś w myślach lub publicznie;
- ♦ wulgaryzmy, szczególnie uciążające komuś, albo kiedy są moim nawykiem (one uciążają samemu BOGU, dlatego grzech ten dotyczy II przykaznia);
- ♦ przyjmowanie po świętokradzku sakramentów świętych, np. Komunii św., kiedy jestem w grzechu ciężkim;
- ♦ wstyđenje się chrześcijańskiego pozdrowienia, przykładnięcia;
- ♦ wiarołomność — składanie przysięgi, której i tak nie zamierzam dotrzymać tak względem Boga jak i innych ludzi.

III „Pamiętaj, abyś dzień święty święcił”

Niedziela i święta to szczególna troska o Boga i bliźniego!

Wykroczenia moralne (grzechy):

- ♦ opuszczenie Z WŁASNEJ WINY mszy św. w niedzielę lub święta nakazane (te poza niedzielą);

- ♦ Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi - Nowy Rok – 1 stycznia;

- ♦ Uroczystość Objawienia Pańskiego – Trzech Króli – 6 stycznia;

- ♦ Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej - Boże Ciało - czwartek po Uroczystości Trójcy Przenajświętszej (zaznaczam, że tego dnia **NAJWAŻNIEJSZA JEST EUCHARYSTIA – NIE PROCESJA!** Procesja nie zwalnia z Eucharystii);

- ♦ Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny - Matki Boskiej Zielnej – 15 sierpnia;

- ♦ Uroczystość Wszystkich Świętych – 1 listopada (zaznaczam, że obecność na cmentarzu nie zwalnia z uczestnictwa we mszy św. Jeśli Eucharystia jest sprawowana na cmentarzu, to należy w niej **GODNIE UCZESNICZYĆ!**)

- ♦ Uroczystość Bożego Narodzenia – 25 grudnia (Udział we Mszy Pastorskiej – tej o północy – nie innej – tej po południu - ZWALNIA z obowiązku uczestnictwa w Eucharystii 25 grudnia);

GRZECHU NIE POPEŁNIAJĄ OSOBY, KTÓRE OPUSZCZĄ EUCHARYSTIĘ z powodu: STAROŚCI, NIEMOCY, POWAŻNIEJSZEJ CHOROBY, PRACY ZAROBKOWEJ (od rana do wieczora, np. pielęgniarka, kierowca) I FIZYCZNEJ NIEMOŻNOŚCI UCZESTNICTWA (np. wyjazd do kraju nie ma kościoła katolickiego, albo jest on w wielkiej odległości);

- ♦ uczestnictwo we mszy św., nabożeństwie, na adoracji - bez szacunku,

bezmyślne, głupie zachowanie, np. rozmowy, śmiechy, nie branie czynnego udziału;

- ♦ spóźnianie się na mszę św., nabożeństwo, wychodzenie przed końcem np. w trakcie ogłoszeń (przypominam, że pieśń na zakończenie mszy / nabożeństwa także należy do jej części);

- ♦ przeszkadzanie innym w skupieniu (prośba, by rodzice zważali tutaj na swoje pociechy. Wiadomo, że są to dzieci, ale bieganie po całym kościele – szczególnie przed ołtarzem, tupanie nogami, okrzyki naprawdę NIE SĄ na miejscu. Młodzież także powinna pamiętać, że jest w kościele, a nie na boisku. Wszelkie pilne sprawy, załatwiajcie przed lub po mszy św. W kościele się nie rozmawia, nie śmieje, nie popisuje się, nie rozgląda wokół, wyłącza komórkę!!!);

- ♦ praca w niedzielę lub święta bez koniecznej potrzeby lub też niedzielne zakupy;

- ♦ wypełnianie obowiązków zawodowych (poświęcanie się różnym pasjom) szczególnie kosztem rodziny (gdy rodzina na tym cierpi);

- ♦ brak świątecznego charakteru niedzieli i świąt;

- ♦ znieważanie Dnia Pańskiego (niedzieli i świąt) przez pijaństwo, udział w grzesznych zabawach i rozrywkach.

POWIEW POEZJI

*„Nadzieja jest uskrzydłonym oczekiwaniem,
tkwiącym w naszej duszy;
śpiewa melodię bez słów
i nigdy nie kończy”.*

(autor nieznany)

CZYM JEST NADZIEJA

Nadzieja jest cnotą boską,
Jest serca ukojeniem,
Gdy miotasz się w bólu bezsilnie
Jest naszym jedynym wytnieniem.

Szeptcze do ucha pociechę,
Że los się jutro odmieni,
Jest światłem, co świeci w ciemności,
Odblaskiem słońca promieni.

Wiara, nadzieja i miłość,
Wszczepione w serce przez Boga,
Nie straszne nam zło tego świata,
Ni żadna życiowa trwoga.

Nie wolno nam tracić nadziei,
Nawet wśród najczarniejszej nocy,
Ona nam życie osłodzi,
W potrzebie udzieli pomocy.

*„Marność nad marnościami
i wszystko marność”
(z księgi Koheleta)*

NIE GROMADZMY BOGACTW NA ZIEMI

Nie gromadźmy bogactw na ziemi,
Wszak życie zbyt szybko ucieka;
Jest jak kwiat, który więdnie,
Taka też dola człowieka.

Nie szukajmy szczęścia w pokusach świata,
Bo nie wiemy, czy zbudzimy się rano;
Nikt nie wie, ile dni życia
Tutaj na ziemi nam dano.

Tutaj jesteśmy tylko pielgrzymami,
Nie tu jest nasze mieszkanie,
Gromadźmy skarby dla Nieba,
Ono się wiernym dostanie.

Tym, którzy ufają Bogu,
Co żyją Jego prawami,
Co świadczą dobro bliźniemu,
Troszczą się jego sprawami.

Miłość, uczynność dla ludzi,
Pomoc dla tych, co w potrzebie,
To są te cnoty największe,
Są kluczem, by znaleźć się w Niebie.

Teresa Zajewska

KONIEC LATA

Pełno jeszcze kwiatów zieleni
Niedługo wszystko się zmieni
Bociany odleciały od nas na południe
Wychowały swoje dzieci w Polsce
To są nasze bociany wyglądają cudnie

Gniazda już puste one nas smucą
Lecz gdy przyjdzie wiosna powrócą
Żurawie w klucze zebrane żegnają nas
Swymi głosami

I jesień podąża wielkimi krokami
Przystroi nam drzewa w kolory ciekawe
Złote, żółte, brązowe, rudawe
Bogactwo jesieni każdy ceni

Przyjdą dni słotne, chłodniejsze, smutniejsze
Zawita zima a każdy z nas dopisze
Do swego życiorysu odrobinę humoru
Radości a może i smutku
Cieszymy się życiem każdą chwilą
Daną nam przez Boga

MODLITWA

Gdy jest mi smutno i ciężko
A ból mi serce przygniata
Ty Panie czuwasz nade mną
Jesteś od początku świata

O Boże Ty mnie kochasz
Gdy ktoś mi serce przebija
Dodajesz mocy i siły
Dzień za dniem mija

Życie jest krzyżami usłane
A poprzez miłość i Krzyż
Wiedziesz nas na spotkanie
z Tobą.

Bogusława Jackiewicz

RÓŻANIEC

Mały różaniec,
a tyle treści,
życie Jezusa
w nim się mieści.
Dużo paciorków
zawiera w sobie,
każdy modlitwę
piękną opowie.
Do Panienki Świętej,
Matki kochanej
swoje prośby
dziś składamy.
Ona jest mostem
do Boga naszego,
w Trójcy - Jedynego.
Październik Różańcowi
jest poświęcony,
osnuty nadzieją
na wszystkie strony.

MATKO

Tyś moją przystanią
i wielką ucieczką,
kiedy oczy łzawią
i radości cieszą.

Twoja wielka miłość
i oddane serce,
nawet się nie śniło,
ile możesz ścierpieć.

Drżysz nad światem,
ochraniasz modlitwą,
z nieba majestatu
pochylasz się nisko.

Matko różańcowa,
lilio niebieska...
W twe ramiona padam,
w sercu moim mieszkaj.

Prowadź mnie przez życie
i umacniaj w wierze.
Jesteś mi Panienką świętą...
Kocham Ciebie - szczerze!

Elżbieta Nowak

ODPOWIEDZI DO QUIZU BIBLIJNEGO

1A, 2C, 3B, 4C, 5C, 6B, 7D, 8A, 9C,
10D, 11B, 12A, 13B, 14B, 15D, 16D,
17A (A - Ap 10,10; B - Mk 8,36; C - Mt 6,1;
D - J 16,33), 18D, 19B.

TĘSKNOTA

polska jesień
ciepłymi barwami
maluje pejzaże
płoną czerwienią dęby i klony
lipy w złotej szacie
stoją zadumane
gdy wiatr porywa ich liście
roznosi p[ł]o drogach i polach
na spoczynek
przemijania

od piękna jesieni
myśl moja
stęskniona
wznosi się
ponad korony drzew
wyżej niż obłoki
ku Niebu
gdzie trwanie
wieczna młodość
i radość
w PANU

s.Aldona Malinowska CSP

Powyżej publikujemy wiersze Czytelników.
Wszystkich poetów zapraszamy
do udostępnienia swojej twórczości.
Wiersze można nadsyłać mailem na adres
redakcji **redakcjadns@wp.pl**
lub wrzucić do skrzynki w drzwiach plebanii.

ciąg dalszy ze str. 8

DLA KOGO NIEBO? Łk 16, 19-31

Może nieraz, jak bogacz ewangeliczny, oczekujemy jakiegoś cudu. Wydaje nam się, że cud, albo ktoś zmarły mógłby umocnić naszą wiarę, przekonać nas. Jezus mówi: NIE. Nawrócenie nie może opierać się na spektakularnym cudzie, ani też na strachu. Wiara nie rodzi się tylko z cudów. Jeśli się nie wierzy, nie pomogą nawet przychodzący umarli. A z drugiej strony mamy „Mojżesza i proroków”. Czyli mamy słowo Boże. Jezusowi nie chodzi o to, by przestraszyć piekłem lub pocieszyć przyszłym niebem. Chce nam raczej pokazać, że niebo jest tam, gdzie rozbrzmiewa słowo Boże, które pomaga człowiekowi odnaleźć własnego brata; które pomaga żyć w miłości.

Jak wyobrażam sobie niebo? Czy doświadczam czasem, że niebo jest we mnie? Czy dogmat o piekle napawa mnie lękiem czy nadzieją? Czy w moim życiu na ziemi doświadczam więcej piekła czy nieba?

ks. Michał

MSZA ŚWIĘTA — ZASADY, O KTÓRYCH WARTO PAMIĘTAĆ

1. Pamiętaj wokół ciebie ludzie modlą się i słuchają głosu Boga. Rozmowa z innymi może zakłócić spokój. Wierni pragną usłyszeć, jeśli rozmawiasz, zakłóci to zdolność skupienia się na Bogu osób wokół ciebie.

2. Ustaw swój telefon na tryb samolotowy lub wycisz i trzymaj w kieszeni. To miejsce święte, oddzielone, służące do czczenia Boga. Wyciszenie telefonu pomoże uniknąć ci zawstydzających zakłóceń podczas tych cichszych części mszy. W dzisiejszym świecie trudno nam nawet przez godzinę nie patrzeć na nasze telefony, ale z szacunku i czci, proszę, postaraj się powstrzymać od pisania czy używania Internetu, kiedy jesteś w domu Boga.

3. Wypluj gumę, nie żuj jej w domu Boga. To niekulturalne zachowanie, najlepiej zrezygnuj z tej praktyki, aż do zakończenia liturgii. Żucie gumy może bardzo przeszkadzać, kiedy inni próbują utrzymać modlitewne skupienie.

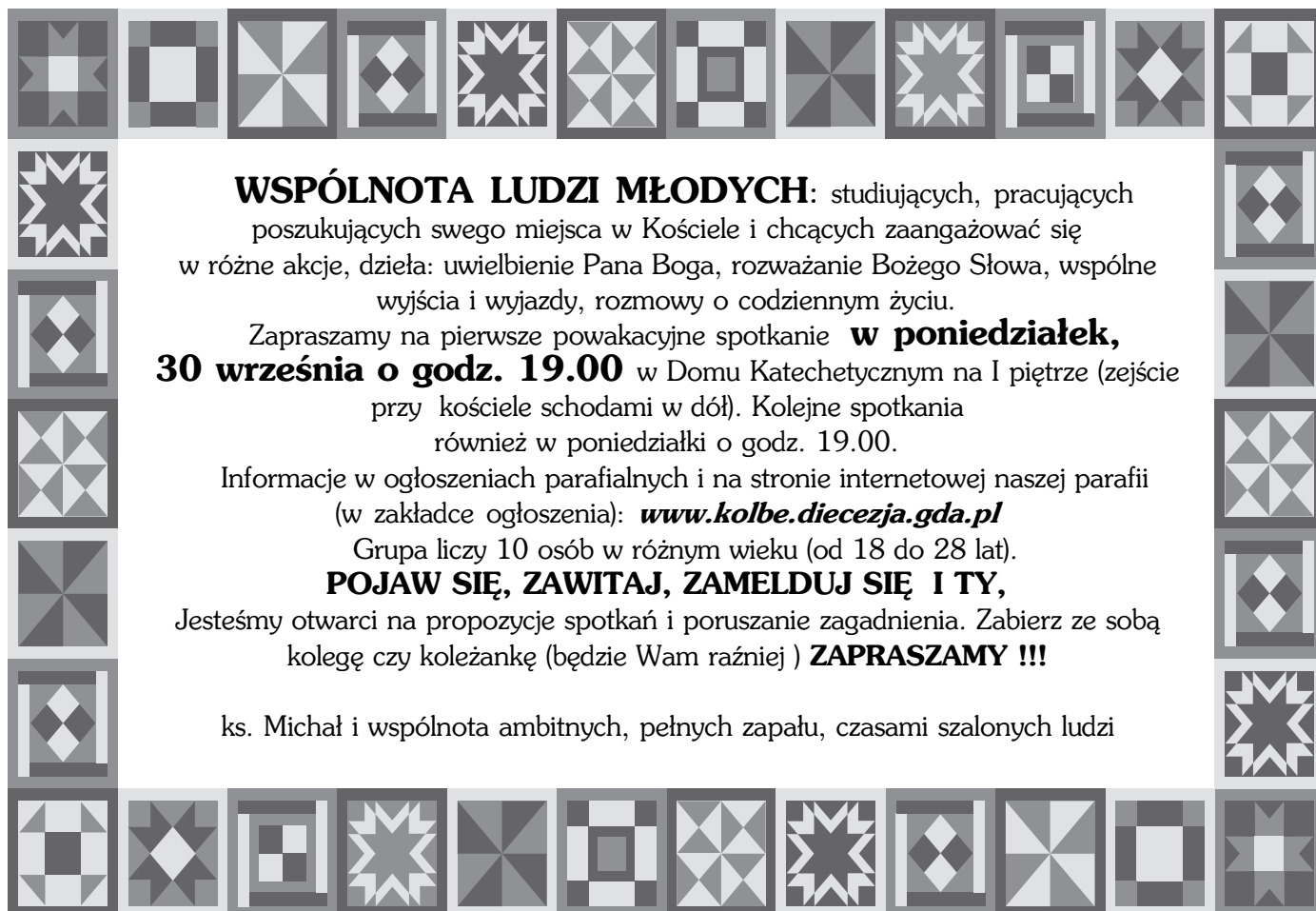
4. Siedź. Stań. Klęcz. Jeśli nie jesteś pewien co zrobić, to w tym przypadku najlepiej śledzić osoby obok ciebie i naśladować ich zachowanie.

5. Dzieci są mile widziane we wspólnotcie, ale bądź świadom ich zachowań — większość osób lubi widok maluchów i dzieci na mszy. Małe zamieszanie, płacz i hałas to nieodzowny element, jeśli chodzi o dzieci. Jeżeli jednak twoje dziecko za często zakłóca spokój, to najlepiej zabrać je na tył kościoła. Pamiętaj, mimo że inni myślą, że jest ono urocze, jest to czas modlitwy i skupienia się na Bogu. Ponadto skorzystaj z możliwości mszy świętej dla dzieci.

6. Pamiętaj o odpowiednim stroju. W naszej kulturze hołdującej wygodzie i swobodzie czasem zapominamy, że nie powinniśmy wszędzie nosić spodni do dresów i japoniek. Jest wiele ważnych wydarzeń, na których obowiązują pewne zasady, jeśli chodzi o ubiór. Katolicka msza to jedno z nich. Twoje ubrania nie muszą być wyszukane, ale powinny być skromne i wyrażające szacunek dla atmosfery modlitewnej.

7. Poczekać, aż ksiądz wyjdzie, zanim opuścisz kościół po mszy, zaczniesz rozmawiać czy wyjmować telefon - prawdopodobnie zobaczysz ludzi zaczynających wychodzić i przygotowujących swoje rzeczy od razu po komunii, ale to nie oznacza, że nadszedł czas wyjścia. Prawidłowe postępowanie to poczekać, aż ksiądz wyjdzie i wtedy można iść za jego przykładem.

Ewa Kopernik-Ambroziak

WSPÓLNOTA LUDZI MŁODYCH: studiujących, pracujących poszukujących swego miejsca w Kościele i chcących zaangażować się w różne akcje, dzieła: uwielbienie Pana Boga, rozważanie Bożego Słowa, wspólne wyjścia i wyjazdy, rozmowy o codziennym życiu.

Zapraszamy na pierwsze powakacyjne spotkanie **w poniedziałek, 30 września o godz. 19.00** w Domu Katechetycznym na I piętrze (zejście przy kościele schodami w dół). Kolejne spotkania również w poniedziałki o godz. 19.00.

Informacje w ogłoszeniach parafialnych i na stronie internetowej naszej parafii (w zakładce ogłoszenia): www.kolbe.diecezja.gda.pl

Grupa liczy 10 osób w różnym wieku (od 18 do 28 lat).

POJAW SIĘ, ZAWITAJ, ZAMELNUJ SIĘ I TY,

Jesteśmy otwarci na propozycje spotkań i poruszanie zagadnienia. Zabierz ze sobą kolegę czy koleżankę (będzie Wam rażniej) **ZAPRASZAMY !!!**

ks. Michał i wspólnota ambitnych, pełnych zapału, czasami szalonych ludzi

KRONIKA FOTOGRAFICZNA

Wiązanki kwiatów i ziół przygotowane na Święto Matki Bożej Zielnej.

Z ŻYCIA PARAFII

3 lipca – święto św. Tomasza apostoła; Jest on autorem pięknego wyznania wiary: „Pan mój i Bóg mój”, dlatego przez jego wstawiennictwo prosiliśmy o umocnienie naszej wiary i pogłębienie więzi z Jezusem Chrystusem.

7-15 lipca – odbyły się Letnie Kolonie w górach dla dzieci naszej parafii pod opieką ks. Marcina Bukowskiego;

11 lipca – święto św. Benedykta, opata, patrona Europy, którego znana reguła opiera się na słowach: „Ora et labora” („Módl się i pracuj”).

16 lipca – wspomnienie NMP z Góry Karmel; Ten dzień przypominał nam o ważnym aspekcie duchowości chrześcijańskiej, a mianowicie o szkaplerzu. Tak wielu z nas nosi go na znak duchowej jedności z Matką naszego Pana.

22 lipca – święto św. Marii Magdaleny, nazwanej przez papieża Franciszka „Apostolką Apostołów”.

23 lipca – święto św. Brygidy Szwedzkiej, zakonnicy, patronki Europy.

25 lipca – święto św. Jakuba apostoła. Został on powołany jako jeden z pierwszych uczniów Pana Jezusa wraz ze swoim bratem Janem. Św. Jakub stał się pierwszym spośród grona apostołów męczennikiem Kościoła. Na rozkaz Heroda został ścięty mieczem w 44 r. Pod tą samą datą, 25 lipca, uczciliśmy też św. Krzysztofa, męczennika z III wieku, patrona kierowców i podróżujących, orędownika w śmiertelnych niebezpieczeństwach. Z racji wspomnienia tego świętego, pobłogosławiliśmy nasze pojazdy mechaniczne i modliliśmy się o roztropne ich wykorzystywanie.

1 sierpnia - 75. rocznica wybuchu powstania warszawskiego, które jak wiemy było wielkim zrywem Polaków w walce o honor i niepodległość.

6 sierpnia – przeżywaliśmy piękne święto Przemienienia Pańskiego.

9 sierpnia – święto św. Teresy Benedykty od Krzyża (Edyty Stein), zakonnicy i męczennicy, patronki Europy.

12 sierpnia – wspomnienie w Archidiecezji Gdańskiej św. Maksymiliana Kolbego – naszego Patrona; Uroczystość odpustowa w naszej parafii przeniesiona jest na dzień Jego kanonizacji – 10 października.

14 sierpnia – święto – rocznica poświęcenia kościoła katedralnego w Gdańsku Oliwie. Przypomnijmy naszą Archikatedrę konsekrował 14 sierpnia 1594 roku biskup włocławski Hieronim Rozrażewski.

15 sierpnia – obchodziliśmy doniosłą Uroczystość Wniebowzięcia NMP (Matki Bożej Zielnej). Pobłogosławione zostały na każdej Eucharystii. zboża, ziola i kwiaty. To dzień obchodów 99. rocznicy Bitwy Warszawskiej zwanej „Cudem nad Wisłą” oraz Święto Wojska Polskiego.

26 sierpnia – uroczystość NMP Częstochowskiej; Odnowiliśmy w parafii Jasnogórskie Śluby Narodu.

1 września – 80 r. wybuchu II wojny światowej; To dzień szczególnej modlitwy w intencji pokoju na całym świecie. Modliliśmy się za wszystkich poległych w obronie naszej Ojczyzny.

6 września – I piątek z okazji do spowiedzi św. O godz. 17.00 odbyło się w naszej wspólnocie uroczyste rozpoczęcie nowego roku szkolnego i katechetycznego. Z tej okazji zaprosiliśmy dzieci na mszę świętą, podczas której prosiliśmy o Boże błogosławieństwo na czas zdobywania wiedzy, kształtowania charakterów oraz budowania naszej przyjaźni z Panem Bogiem i z bliźnimi. Poświęciliśmy również najmłodszym plecaki oraz przybory szkolne.

8 września – jedno z najstarszych świąt maryjnych: Narodzenie Najświętszej Maryi Panny; W naszej polskiej tradycji znane jest jako święto Matki Bożej Siewnej. Poleciliśmy Bożej Opatrzności za przyczyną i wstawiennictwem Matki Bożej przyszłoroczne plony.

14 września – święto Podwyższenia Krzyża Świętego, przypominające odnalezienie relikwii krzyża; W czasach, kiedy symbole naszej wiary są znieważane, miejmy odwagę przyznać się, że jesteśmy chrześcijanami przez pobożne czynienie tego znaku, gdy przechodzimy obok kościoła, okazywanie szacunku przydrożnym kapliczkom i krzyżom. Modliliśmy się w naszym kościele przed relikwiami Krzyża świętego.

17 września - wspomnienie 80. rocznicy sowieckiej agresji na Polskę; Pamiętaliśmy w naszych modlitwach o pomordowanych na Wschodzie, o ofiarach Golgoty Wschodu.

18 września – święto św. Stanisława Kostki – patrona dzieci i młodzieży oraz Liturgicznej Służby Ołtarza;

21 września – święto św. Mateusza apostoła i Ewangelisty.

Non nobis, Domine, sed nomini Tuae da gloria

(Nie dla nas Panie, lecz dla chwały Twego imienia)

DOM na SKALE - miesięcznik. **Kolegium redakcyjne:** ks. Piotr Toczek,
Ewa Kopernik- Ambroziak - redaktor naczelna, ks.dr Michał Wolszon, Maryla Bertrand - skład.

Adres redakcji: Parafia św. Maksymiliana Kolbego ul. Otwarta 1,

80 —169 Gdańsk, tel.58 302-09-84; fax 58 302-47-05;

e-mail: kolbe@diecezja.gda.pl; redakcjadns@wp.pl;

www.kolbe.diecezja.gda.pl ; Millenium nr 4411602202 00000000 50690369

Redakcja zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych artykułów.

W I A D O M O Ś C I

CHRYZTY

Marta Nowakowska; Helena Prośniewska;
Tomasz Gneciak; Daniel Paweł Raba;
Róża Mrozek; Jacek Krzysztof Sokołowski;
Kacper Mironiuk; Julian Jacek Kardaś;
Wojciech Kruk; Nikodem Cezary Serafin;
Wiktor Maksymilian Browiński;
Jakub Buniowski; Anna Danuta Lorocho;
Zbigniew Gniewomir Ziółek;
Kornelia Barbara Pogodzińska;
Oskar Sebastian Czajkowski;
Anastazja Ludwika Robakowska.

ZMARLI

Wiktoria Halena, l. 82;
Marianna Podleśna, l. 91;
Jadwiga Ulanowska, l. 80;
Bogdan Wrzeciono, l. 69;
Kazimiera Oryńczak, l. 73;
Zuzanna Kulesza, l. 66;
Władysława Miąskowska, l. 72;
Jadwiga Stawiarska, l. 68;
Grzegorz Karkut, l. 56;
Kazimierz Kowalski, l. 81;
Zofia Bagińska, l. 82;
Mirosław Samulski, l. 60;
Piotr Fularczyk, l. 53;
Maria Kierepka, l. 74;
Henryk Paszek, l. 72;
Zofia Utczińska, l. 87;
Krystyna Samogyi, l. 68;
Jerzy Spieczonek, l. 68;
Zofia Rzepkowska, l. 71;
Marianna Śrót, l. 95;
Jarosław Więkowski, l. 52;
Jolanta Szmyt, l. 74;
Edward Filipkowski, l. 97;
Elżbieta Buraczewska, l. 69;
Zbigniew Gulczyński, l. 72.

ŚLUBY

Krzysztof Żmuda i Magdalena Szajner;
Radosław Rzeszutek i Malwina Blockus;
Piotr Wasilewski i Izabela Meredyk;
Jakub Koczur i Justyna Wolińska;
Oskar Hinc i Katarzyna Adamus;
Adam Bugnacki i Magdalena Drewek;
Wojciech Wojach i Nataly Perka;
Szymon Grzeczkwicz i Patrycja Dejewska;
Paweł Kujawski i Magdalena Derda;
Sławomir Kopicki i Alicja Adamiuk;
Roman Rosławski i Irena Kowalska;
Tomasz Jurczyk i Karolina Klimowicz.

ROCZNICE

60-lecie

Halina i Zygmunt Kluk

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

JESIENIĄ W NASZEJ PARAFII:

1 października 2019 r. – rozpoczynamy w Kościele modlitwę różańcową codziennie po wieczornej mszy św. Dla dzieci nabożeństwo różańcowe we wtorki i piątki o godzinie 17.00. Zapraszamy dzieci wraz z Rodzicami.

4 października 2019 r. – I piątek miesiąca. Spowiedź w godzinach: 6.15-7.15; 9.00-10.00; 16.00 - 17.00; 17.45-18.15; 19.00-19.30; Msza św. dla dzieci o godzinie 17.00, dla młodzieży o godzinie 19.30. Tego dnia poświęcimy różańce dzieciom przygotowującym się do I komunii św.

5 października 2019 r. – I sobota miesiąca. Dzień, kiedy szczególnie powierzamy siebie i wszystkie nasze sprawy Bogu przez przyczynę Niepokalanej. Kapłani odwiedzą chorych z sakramentami św. od godziny 9.00.

10 października 2019 r. – odpust Parafialny; 37 rocznica kanonizacji naszego patrona św. Maksymiliana Marii Kolbe. Serdecznie zapraszamy Parafian i Gości na uroczystą Mszę świętą godzinie 18.00.

13 października 2019 r. – rocznica Objawień Matki Bożej w Fatimie; O godzinie 18.00 Eucharystia i fatimski różaniec pokutny wraz z procesją.

15 października 2019 r. – dzień Adoracji Najświętszego Sakramentu; Rozpoczęcie mszą św. o godzinie 18.00, a zakończenie Apelem Jasnogórskim o godz. 21.00. Dodatkowa możliwość sakramentu pokuty i pojednania od godziny 20.30.

18 października 2019 r. – dzień św. Łukasza Ewangelisty, święto Służby Zdrowia; Nie zapominajmy o tych, których zadaniem i powołaniem jest leczyć ludzi. Módlmy się i za nas, byśmy mieli większe zrozumienie dla pracowników Służby Zdrowia.

19 października 2019 r. – bł. Jerzego Popiełuszki, prezbitera i męczennika.

28 października 2019 r. – św. apostołów Szymona i Judy Tadeusza.

OŁTARZE NA PROCESJĘ BOŻEGO CIAŁA

POŚWIĘCENIE TORNISTRÓW W PIERWSZY PIĄTEK WRZEŚNIA

